

Z Prusenovic.

Bart. II. 47, 204.

Let, po-slí-čku, spěšně-ji k mo - ji - mu mi - lý - mu,
 a zkaž mu tam o - de mě, a zkaž mu tam o - de mě, že ho věr-
 ně - mi - lu - ju.

1.

Let, poslíčku, spěšněji
 k mojimu milýmu,
 [: a zkaž mu tam ode mě, :]
 že ho věrně miluju.

Že ho věrně miluju,
 ve svém srdci nosím,
 [: a zkaž mu tam ode mě :]
 že ho věrně prosím.

2.

Rozpomeň si, synečku,
 na našu přísahu,
 [: keró sme přísahali, :]
 dyž sme spoľem stáli.

Ja nemáš ty, synečku,
 toľi svýho mění,
 [: abys ty mi zaplatil, :]
 můj víneček zelený.

Rozpomeň si, synečku,
 na můj žalostný pláč,
 [: a vezmi si mě k sobě, :]
 lebo mi můj vínek vrať.

Můj víneček zelený,
 po voděnce běží,
 [: a ta tvoja poctivosť, :]
 ej na kolíbce leží.

A já si tě nevezmu,
 vínka ti nevrátím,
 radši ti ho má milá,
 má hoľuběnko - sivá,
 ej penězi zaplatím.

Můj víneček zelený,
 po voděnce skáče,
 [: a ta tvoja poctivosť, :]
 ej na kolíbce pláče.

Ej na kolíbce pláče,
 volá na tatínka,
 [: aľe jemu se bliská, :]
 ej po boku šablenka.

3.

Těžké je to kamení,
 co pod vodú plyne,
 a ešče je to těžší,
 má ze všech němíľjší,
 ej hdo koho miluje.

Já sem sama taková,
 já sem milovala,
 [: vypověďel mi synek :]
 a zůstaľa sem sama.